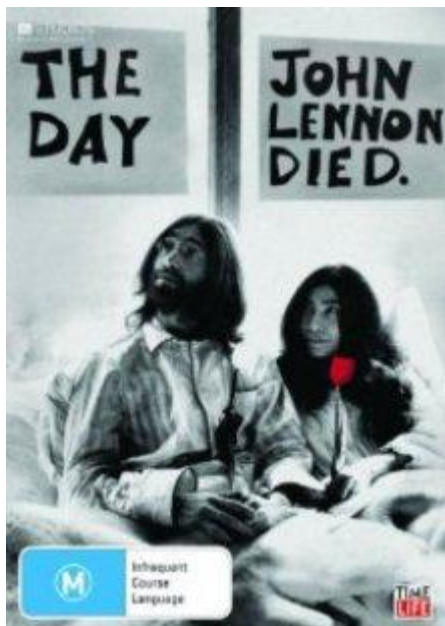

SELECȚIA DE FILME

„Ziua în care John Lennon a murit” (Michael Waldman, 2011, 60 min.)

Pe data de 8 decembrie 1980, vestea că John Lennon a fost împușcat mortal a dat naștere unui val de șoc ce a cuprins lumea întreagă. Câștigătorul premiului Bafta pentru televiziune, Michael Waldman, identifică itinerariul parcurs de John de-a lungul zilei până la momentul în care a fost împușcat ajutat de amintirile extrem de vii ale celor care au intrat în contact cu el. Acest documentar prezintă interviuri emoționante cu personaje cheie, începând cu soția lui John, Yoko Ono (singurul interviu pe care l-a acceptat pentru a marca această dată importantă în afara Statelor Unite), care își amintește de ultimele momente petrecute alături de soțul său, continuând cu Paul Goresh, fan al lui John Lennon, care a făcut memorabila fotografie ce îl înfățișează pe artist alături de criminalul său, Mark Chapman, cu gazda emisiunii radio unde a avut loc ultimul său interviu, cu producătorul

care a înregistrat ultima piesă compusă de John alături de el în acea zi și medicul care a încercat să îi salveze viața.

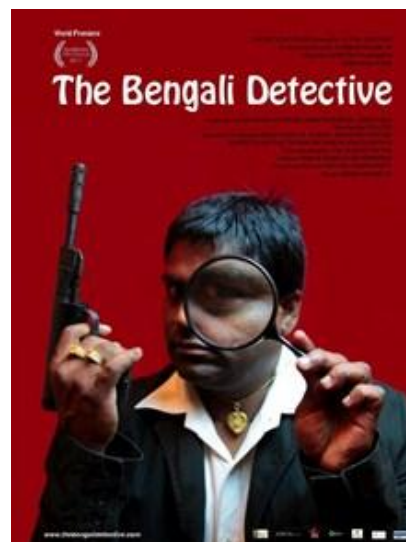
„Copilul meu, protestatarul” (Olly Lambert, 2012, 60 min.)

Odată ce revoltele s-au răspândit în întreaga Anglie în august 2011, primul ministru David Cameron a aruncat vina asupra „lipsei de responsabilitate din partea părinților” pentru anarhia de pe străzi. Acest film simplu relevă însă o imagine mult mai complexă și mai neliniștitoare: părinții copiilor „rebeli” stau jos pentru a fi intervievați, chiar lângă copiii lor când este posibil, pentru a discuta cele întâmplate și motivul din spatele acestora. Rezultatul este o pătrundere puternică în cadrul domestic al revoltelor din Anglia. Caracterizat drept „fascinant” de Sunday Times și „devastator de direct” de către The Guardian, acest documentar urmărește să dezvăluie o realitate incomodă și de-a dreptul neliniștitoare.

„Detectivul bengalez” (Phil Cox, 2012, 92 min.)

Acest documentar, care te ține cu sufletul la gură, dezvăluie secretele Calcuttei și ale comunității bengaleze din Londra grație unui personaj absolut uimitor, Rajesh Ji, reprezentantul-cheie al unei noi specii de investigatori temerari care a apărut în India pentru a duce la capăt acțiuni pe care poliția coruptă nu reușește să le finalizeze. Altfel, Rajesh mai poate fi descris ca fiind un detectiv supraponderal, îndrăzneț și obsedat de dans. Amestecând muzica și dansul cu viețile grele ale clienților, acest documentar cu caracter original aruncă o privire ludică, dar totuși critică, asupra Indiei moderne și asupra diasporei indiene, prin prisma criminalității. Întrebarea cea mai importantă pe care o ridică acest film este: ce se întâmplă atunci când populația își pierde încrederea în poliție și autorități?

„Textura cosmosului: Odiseea Spațială” (Jonathan Sahula, Graham Judd, Sabin Streeter, 2012, 50 min.)

„Textura cosmosului” ne conduce către limitele fizicii pentru a vedea cum reușesc să pună oamenii de știință cap la cap cea mai cuprinzătoare imagine a spațiului, timpului și universului. Împletind teorii provocatoare, experimente și istorisiri prin intermediul celor mai clare explicații și mai plastice metafore, „Textura cosmosului” își propune să fie cea mai convingătoare,

ilustrativă și completă imagine a fizicii moderne văzută vreodată pe ecran, întrucât demonstrează că ceea ce știam despre universul nostru – că trecutul deja s-a întâmplat, că viitorul va veni, că spațiul este doar un gol imens și că acest univers este singurul care există – poate să nu fie chiar adevărat.

„Ghidul hasidic pentru dragoste, căsătorie și găsirea unei soții” (Paddy Wivell, 2012, 60 min.)

Regizorul Paddy Wivell i se permite accesul în comunitatea evreiască hasidică din Stamford Hill, Londra, unde află despre obiceiurile personale și religioase ale membrilor. Wonderland explorează o comunitate în care oamenii locuiesc într-o lume unică împărțită între viața urbană a secolului XXI și tradițiile secolului al XVIII-lea. Această comunitate este în mare măsură rezervată și timidă, însă regizorul Paddy Wivell, care a petrecut trei luni alături de membrii comunității

este invitat să participe la nunta celui mai în vârstă fiu al lui Avi Bresler (tată a cinci copii, aflat în căutarea unei neveste și pentru cel de-al doilea fiu al său) – o scenă de solemnitate religioasă, și de adunare a familiei – permițând astfel lumii să asiste la tradițiile și obiceiurile unei comunități de-a dreptul unice. Pe lângă acestea, cele trei luni acoperă câteva momente cheie, printre care o vizită la familia lui Avi în Ierusalim și întâlniri regulate cu un învățat hasidim pentru a afla mai multe despre viziunea sa asupra dragostei și a căsătoriei.

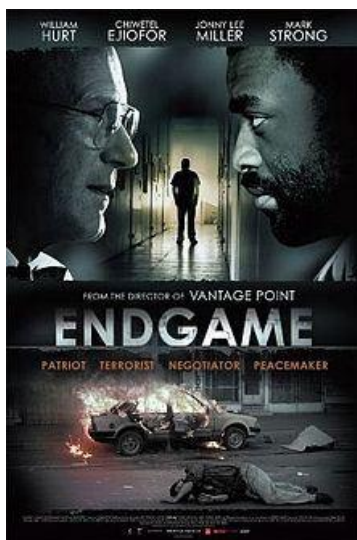
„Lupta pentru Barking” (Laura Fairrie, 2011, 86 min.)

„Lupta pentru Barking” urmărește un moment istoric în politica britanică prin prisma microcosmosului unei circumscripții electorale din cartierul East London. Filmat de-a lungul unui an, documentarul urmărește doi oponenți politici foarte diferiți în lupta lor pentru alegerile generale din 2010. Pe măsură ce face o radiografie a ascensiunii și decăderii Partidului Britanic Național (British National Party – BNP), partid de extremă dreaptă, acest documentar oferă o perspectivă fascinantă asupra mecanismelor interne ale „familiei Partidului

Național Britanic” și a dezamăgirii clasei muncitoare de către Partidul Laburist care a contribuit la campania PBN, conturând un portret onest, emoționant și amuzant al comunității clasei muncitoare albe, forțate să se descurce cu schimbările aduse de noile populații de imigranți.

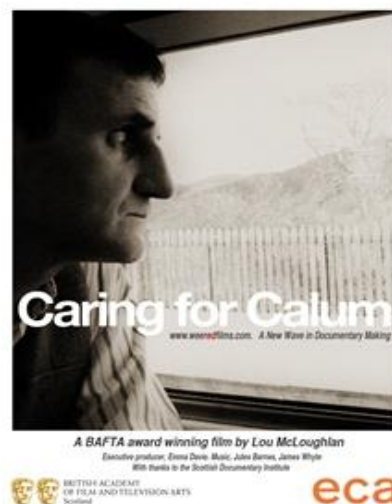
„Sfârșitul jocului” (Peter Travis, 2010, 101 min.)

Regizorul filmului „Vantage Point”/„Fiecare vede altceva”, Peter Travis i-a distribuit pe William Hurt și pe Chiwetel Ejiofor în „Sfârșitul jocului”, un thriller politic grandios ce spune povestea conversațiilor secrete ce au dus la sfârșitul apartheid-ului, precum și cea a personajelor cheie care au riscat totul pentru a face ca lucrurile să se întâmple în Africa de Sud a anului 1985. Filmul explorează relația emoțională care se dezvoltă între Willie Esterhuysen și președintele Thabo Mbeki, două nume importante în istoria apartheid-ului. Acest documentar cu accente dramatice înfățișează pentru prima dată curajul eroilor necunoscuți în discuțiile cruciale cu Marea Britanie. În pofida tuturor posibilităților, prin discuții voalate, piedici și revelații, aceste conversații secrete reușesc inimaginabilul – să facă loc unei încrederi fragile între două partide aflate în conflict.

„Îngrijindu-l pe Calum” (Lou McLoughlan, 2011, 24 min.)

Câștigător al premiului Bafta Scotland New Talent și al premiului Grierson pentru cel mai bun documentar realizat de studenți, „Îngrijindu-l pe Calum” explorează relația complexă dintre un fiu aflat între două vârste și tatăl său. După ani în care s-a aflat în exil, Uisdean (58) se întoarce acasă, pe marginea unui lac din ținuturile muntoase, pentru a se confrunta cu un trecut ce îi amenință dorința de a avea grijă de tatăl său. În vreme ce Calum, în vârstă de 92 de ani, se recuperează datorită grijii și umorului zgomotos al vieții împărtășite cu fiul său, o tragedie din trecutul lui Uisdean survine, făcând ca rolul de îngrijitor să se împartă între cei doi, într-o pendulare continuă, precum valurile lacului.

„Mugabe și africanii albi” (Lucy Bailey, Andrew Thompson, 2010, 94 min.)

Câștigător al premiului British Independent Film pentru cel mai bun documentar, acesta este singurul documentar de lung-metraj filmat în Zimbabwe în ultimii ani, unde o interdicție totală pentru presă încă există. Filmul este expunerea personală a cutezanței incredibile a unei familii în fața brutalității, în lupta pentru a-și proteja proprietatea, comunitatea și țara. În 2008, Mike, asemenea altor sute de fermieri albi înaintea sa, ale căror proprietăți fuseseră încălcate și care

avuseseră parte de violențe ani de-a rândul, acum în vârstă de 75 de ani și bunic totodată, a făcut inimaginabilul: l-a dus pe Robert Mugabe în fața tribunalului internațional SADC (Comunitatea de Dezvoltare a Africii de Sud), acuzându-l, alături de guvernul său, de violarea drepturilor omului și discriminare rasială. Acest documentar, adesea copleșitor, este un portret extrem de precis al unui mod de viață aflat pe cale de dispariție în Zimbabwe, filmat în secret și sub amenințarea violenței, realizatorii riscând închisoarea, dacă ar fi fost surprinși filmând.

„Mostar” (Sebastian Feehan, Josh Bamford, 2012, 19 min.)

Cel mai controversat oraș din perioada războiului din Bosnia continuă să fie căminul lui Nedzad Kasumovic. Când a izbucnit conflictul lucra într-un magazin și avea o familie tânără. Și-a apărat orașul aflat sub ocupație în 1993, riscându-și viața pentru a filma distrugerea podului Stari Most,

vechi de 400 de ani. Acum, 20 de ani mai târziu, Nedzad își spune povestea și dezvăluie adevăratele orori ale războiului. Regizat de Josh Bamford și Sebastian Feehan la doar un an după terminarea studiilor la University of Wales, în cadrul cursului Newport Documentary Film & Television, acești doi regizori continuă să culegă roadele muncii lor asidue – „Mostar” a fost lăudat de membrii juriului de la Festivalul Internațional de Documentare Sheffield unde a fost proiectat în iunie, anul 2012 și unde a câștigat premiul pentru cel mai bun documentar realizat de studenți.

„Până în iad și înapoi” (Danfung Dennis, 2012, 85 min.)

Câștigător al Marelui Premiu al Juriului la Festivalul de Film Sundance și nominalizat la Oscar la categoria cel mai bun documentar în 2012, „Până în iad și înapoi”, în regia lui Danfung Dennis, explorează lupta crâncenă a unui om cu urmările devastatoare ale războiului, precum și

artificialitatea neliniștitoare a vieții de după război. În 2009, trupele infanteriei marine americane au lansat un asalt aerian asupra bastionului taliban din sudul Afganistanului. Câteva ore după ce fusese abandonată în spatele liniilor inamice, unitatea sergentului Nathan Harris, în vârstă de 25 de ani, a fost atacată din toate părțile. Odată întors acasă, în North Carolina, după ce fusese rănit grav în timpul ofensivei, Nathan devine dependent de medicație. Agonia sa se adâncește pe măsură ce încearcă să reconcilieze prăpastia dintre experiența războiului și normalitatea acum înspăimântătoare a vieții de acasă.